

naar Regeringen stiller Forslag om at annullere de bestaaende Overenskomster ogsaa paa den Maade, at Arbejdstiden skulde forlænges, opfatter jeg det som et Led i de Bestræbelser, der er oppe mellem Arbejdsgiverne for at faa en længere Arbejdstid. Agitationen herfor faar bevidst eller ubevidst en Støtte gennem det Forslag, der her er fremsat af Regeringen. Men hvorledes staar nu denne Agitation mod 8 Timers Arbejdsdagen, hvorledes staar Regeringens Modstand mod at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen, hvorledes staar det Forslag, der her ligger paa vort Bord med dets Opfordring til at annullere bestaaende Overenskomster ogsaa om Arbejdstiden, i Forhold til de smukke Ord og Løfter, der blev givet den Gang, da Fredstraktaten blev afsluttet? Da Krigen sluttede, forstod man rundt om i de besiddende Klasser, at det var nødvendigt at gøre noget ogsaa for den arbejdende Stand, og i Fredstraktatens trettende Kapitel optog man en Udtalelse, som jeg synes, man har godt af at erindre sig, og af hvilken jeg skal tillade mig at oplæse et lille Stykke. Disse Ord lyder saaledes: „Da Folkenes Forbund har til Formaal at skabe Grundlag for en almindelig Verdensfred, og da en saadan Fred kun kan komme i Stand, naar den bliver bygget paa et socialt Retfærdighedsgrundlag, da der bestaar Arbejdsforhold, der for et stort Antal Mennesker medfører saa megen Uretfærdighed, Elendighed og Savn, at der kan opstaa en for Verdensfreden og Verdensharmonien faretruende Utilfredshed, og da en Forbedring af disse Forhold er paa-trængende nødvendig, f. Eks. med Hensyn til Regulering af Arbejdstiden, herunder Fastsættelse af en Maksimalarbejdsdag og -uge, Regulering af Arbejdsmarkedet, Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, Fastsættelse af Lønninger, der muliggør passende Livsbetingelser, Arbejdernes Beskyttelse mod Sygdomme og mod Ulykkestilfælde under Arbejdet, Beskyttelse af Børn, mindre-aarige og Kvinder, Alderdoms- og Invalide-understøttelse, Beskyttelse af de i Udlandet beskæftigede Arbejders Interesser, Anerkendelse af Grundsætningen om Foreningsfrihed og Ordningen af den faglige og tekniske Undervisning o. s. v.“, vedtager man, da man har erkendt alt dette, at oprette en Organisation under Folkenes Forbund til at søge alle de Tanker, der er nedlagt i disse Udtalelser, realiseret. Men hvad gør man herhjemme med Hensyn til de Beslutninger, der vedtages af Arbejdsorganisationen i Genf, som er en Afdeling af

Folkeforbundet, og hvortil Regeringen, hvortil Arbejderne og Arbejdsgiverne sender Repræsentanter? Ja, vi har jo set, at med Hensyn til Arbejdstiden har man ladet fuldkommen haant om de Beslutninger, der er taget dernede, ganske afvist dem og sagt, at det aldrig kunde falde i hvert Fald den nuværende Regering ind at tage mindste Hensyn til et saadant Forslag. Og til Trods for, at der bestaar en Overenskomst om Arbejdstiden — det er endog fastsat i selve dette Fags Overenskomst, at saadan og saadan skal 8 Timers Arbejdsdagen være —, kommer man nu oven i Købet her og opfordrer Arbejderne til at se bort fra denne Overenskomst; de skal give sig til at arbejde i længere Tid, ikke fordi de derved kan tjene en højere Løn, men blot for derved at kunne faa Lov til at bevare den samme Løn. Jeg synes, det er en Haan; jeg er bange for, at jeg vilde bruge for stærke Ord, naar jeg vilde udtrykke mig rigtigt, og derfor gør jeg det ikke, men der er i Virkeligheden i det danske Sprog ikke Ord stærke nok til at fordømme den Handling, der her paatænkes.

Ser vi paa, hvorledes Forholdet er i andre Lande, er det da saa, at man heller ikke dér gør noget ved de Beslutninger, der træffes af Folkeforbundets Arbejdsorganisation, bl. a. angaaende Arbejdstiden? Man har ifølge en Undersøgelse, der er foretaget i den allerseneste Tid i Henhold til Forliget af 4. April, faaet konstateret, at der er 18 Lande, hvor 8 Timers Arbejdsdagen er gennemført ved Lov. Disse 18 Lande er: Belgien, Bulgarien, Czekoslovakiet, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Jugoslavien, Letland, Luxembourg, Norge, Polen, Rumænien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungarn og Østrig. Og jeg har lagt Mærke til — det har staaet i Pressen —, at for ganske kort Tid siden har man ogsaa i Italien, hvor Mussolini jo regerer, han, om hvem man mente, at han vilde slaa Arbejderne sønder og sammen og herske rent despotisk, at man ogsaa dernede har ratificeret den i Washington tagne Beslutning om 8 Timers Arbejdsdagen. Hvis dette er rigtigt, hvad jeg gaar ud fra — jeg har skrevet derned og vil snart faa Svar —, synes jeg, Mussolini handler langt klogere end Regeringen her i Landet ved at tage Hensyn til de Tanker, der er nedlagt i Fredstraktaten, og til de Beslutninger, som blev vedtaget paa Konferencen i Washington; jeg tror, det vil styrke hans Stilling dernede ogsaa blandt den arbejdende Befolkning. Men herhjemme, her gør man fra